

Sønner af Vika!

En national Vise

for alle Vikas Mænd og Kvinder.

Af

Olivarius. psevd.

V box 35: 1043

Sønner af Vika, det ældgamle Rige,
sjunger til Glassenes festlige Klang!
Mandig og kvindelig Tonen lad stige!
Vika, dig vier vi alle vor Sang!

Fortidens Minder
herlig oprinder,
hvergang vi nævner din elskede Stavn;
svulmende Hjerter og glødende Kinder
hylder, o, Vika! dit staalsatte Navn!

Flyver vor Aand til de hensvundne Dage,
dengang, da, Vika, du stod i din Glans,
da der var Piger endnu i Dueslage',
da der paa Klingenberg endnu var Dans,
da Vinterhaven end
for alle Vikas Mænd

aaben var Dagen og Nætterne med,
dengang før Tripolis, Algier og Tunis
blev af den fiendtlige Hær revet ned.

Da var i Vika der Moro og Leven,
da var det Frihedens herlige Land,
og hver en Vikagut da spille Greven,
Penge fra Homansby fik han som Sand.

høit vi da leved;

Vaterland bæved

for vor Berømmelse og for vor Magt.
Vika, dit Navn over Verden da svæved',
talende høit om din Storhed og Pragt!

Fortid! du svandt; men din deilige Flamme
husker saa mange i Vika endnu;
endnu hver Vikagut er dog den samme,
end staar til Glasset og Pigen hans Hu,
og naar han kvæder,
Vika, din Hæder,
svulmer hans Hjerte af Stolthed og Lyst;
ham er selv Sydens de yndigste Steder
intet mod dig, mod din veirbidte Kyst!

Og hvis en Fiende atter vil trænge
hærfende ind paa vor hjemlige Grund,
hvis man vort hellige Samlag vil stænge,
reiser vi os i den selvsamme Stund;

„Vika for Vikas Mænd!“

raaber vi da igjen;

„Vika det styrer vi selv allerbedst!
Samlag det har vi og vil vi nu have,
lige saa vist som at vi har vor Præst!“

Elskede Vika, hvor Tyv'holmens Bjerger
hæver sig stolt mod den flammende Sky!
Troskab og Kjærlighed høit vi dig sværge;
engang du atter skal blomstre paany!

Velmagtens Dage

engang tilbage

atter skal komme, o, Vika, for dig!
Da skal igjen du for Norskheden flage,
vise mod Frihed og Kjærlighed Vei!

Pris 10 Øre.